

Lakeuden sukeltajien Saaristomeren leiri 27.07-31.07.2006

Matka alkoi torstaina aurinkoisissa merkeissä. Kaikista järjestelyistä huolimatta, tai juuri sen ansiosta, matkaan päästiin pari tuntia suunniteltua myöhemmin.

Saavuimme Kasnäsin vierasvenesatamaan klo 17:00. Venepaikka maksettiin pariksi päivää ja laskettiin Näkki III veteen. Matkan rasituksista huolimatta aloimme suunnitella sukellusta venäläiselle fregatti *Ladogalle* vielä samana iltana, jos keli sallisi jättää veneen ankkuriin. Aikamme lepäilyämme ja reittiä suunniteltuamme, pääsimme lähtemään kohti kohdetta. Maakrapuja kun ollaan, niin ensimmäinen käänös meni epäillä taitojamme, jotta olemmeko tässä nyt kartalla vai ei. JOHTOPÄÄTÖS: ”Käänös ja takaisin kohti oikeaa osoitetta”

C Jari Hyvärinen

1. sukellus

Suunnittelimme Tomi kanssa sukelluksen kevyeksi, koska ilta läheni yötä ja matkaakin oli takana. Suunnitelmaksi päätettiin kiertää hylky kansitasoa ympäri ja keulan tykkiluukusta sisään. Sukellusajaksi laitettiin maksimi 60min ja hieman fiiliksen mukaan.

Kansi oli suhteellisen puhdas ja esteetön, jota oli helppo kiertää. Näkyvyys pohjalla oli suunnilleen 5m:ä. Keulaan tullessa tuomasin, jotta ei tämä nyt niin ihmeellinen hylky ole, mutta keulaa alas laskeutuessa alkoi selvitä hyllyn suuruus.

Tykkiluukku oli kooltaan n.2m*2m, josta oli helppo liukua sisään. Jotain pientä romua oli luukun edessä, mutta se ei menoa haitannut. Sisätilat olivat selkeät korkeudeltaan n.1m-2m. Pohjalla oleva hienojakoinen ”pöly” ei haitannut, koska virtaus vei sitä pikkuhiljaa pois auki olevista luukuista. Lampun sammutettua huomasi, jotta alus oli kuin ”reikäjuusto”, jonka aukoista valo kajasti hienosti sisään.

32% nitrox antoi n.30min alttiina oloajalla ja 36m:n maksimilla alle 10 min dekot. Tästä oli hyvä aloittaa. Matkakompuraan tehtyjen muutosten ansiosta pullojen tankkaus onnistui mainiosti veneessä. Ajelimme saariston kapeita välejä ikävästi sen rauhaa rikkoen, mutta kuitenkin koko ajan paikkaa vaihtaen.

Saavuimme hämärässä miltei pimeässä Kasnäsiin, jossa Niemen Marko ja Anttilan Pekka jo odottelivat. Suunnittelimme huomista päivää ja aloimme Tomi kanssa pystyttämään telttaa. No homma oli äkkiä ohi, koska teltan putket olivat edellisellä käyttäjällä, joten siirryimme suunnitelma B:hen!

2.sukellus

Aamupäivällä, kun saimme kamppeet veneeseen, siirryimme jo tuttua reittiä kohti *Ladogaa*. Koska matkassa oli uusia kasvoja, halusimme toistaa edellisen päivän sukelluksen.

Hyvin ”levätyt” yön jälkeen, päätimme pidentää sukellusaikaa ja lyhentää tulleet dekot hapella. Samalla maksimisyvyydellä ja 30% nitroksilla, mutta 40min alttiina ololla kertyi 25min dekot, joista nautittiin 3m-6m syvyydessä n.1m:n näkyvyydessä.

3.sukellus

Kahden ja puolen tunnin pinta-ajan ja pullojen tankkauksen jälkeen aloitettiin päivän toinen sukellus. Kohteena sama *Ladoga*, mutta nyt mentiin suoraan 45m:ssä ja n.50 metrin päässä olevalle poikaselle eli höyry *Parkassille* jolla upseerit kävivät rannassa sataman iloissa virkistäytymässä. 12m:ä pitkä höyrymoottorialus makasi kölillään ja oli hyvässä kunnossa. Tomi löysi *parkassin* vierestä sukeltajan puukon, joka oli pystyssä pohjamudassa. Kertoo jotain kaverin tarkkaavaisuudesta ja havainnointikyvystä.

Tulimme takaisin päähylylle ja menimme vasenta reunaa kohti potkuria. Potkuri oli massiivinen n.2m:n lavoilla varustettu kokonaisuus, jonka päältä nousi ns. potkurin vaihtokuilu. Pekka ja Marko nousivat kuilua pitkin kannelle, kun minä ja Tomi tyydyimme nousemaan ulkokautta samaan paikkaan. Näky oli aika vaikuttava, kun kuilu ohjasi kummankin sukeltajan ilmakuplat samaan paikkaan ja päivän kajastus valaisi niin hylyn kun nousevat kuplatkin. Aika naippeeta vai mitä? ☺

Siitä siirryimme perässä olevaan upseerien tilaan, jossa oli sen ajan käytettyä kalustoa sikin sokin. Tarkasti tutkiessa saattoi erottaa rikkoutunutta ja ehjää esineistöä huonekalujen keskeltä, koska kyseessä on sotamuseon hallinnoiva kohde, niin katsoa saa muttei koskea.

Sukellus oli pituudeltaan hieman edellistä lyhempi johtuen syvemmästä maksimisyvyydestä, mutta antoisuus oli edellisiä parempi.

Illalla Tomi jätti seurueen ja siirtyi Kotkaan Kuusisen Jarmon veneelle. Minä, Marko ja Pekka jäätin yöksi Kasnäsiin ja aamulla aamupalan jälkeen lähdimme ajamaan kohti Hankoa ja tarkemmin sanottuna Tvärminnen laituria.

Saavuimme Tvärminneen n. klo.12.00 ja aloimme suunnitella sukelluksia hylyille *Eira* ja *Eggo*. Tomi lähetti kohteiden koordinaatit Jarmon ehtymättömästä tietokannasta ja suunnittelimme niille reitin merikortista väyliä pitkin.

4.sukellus

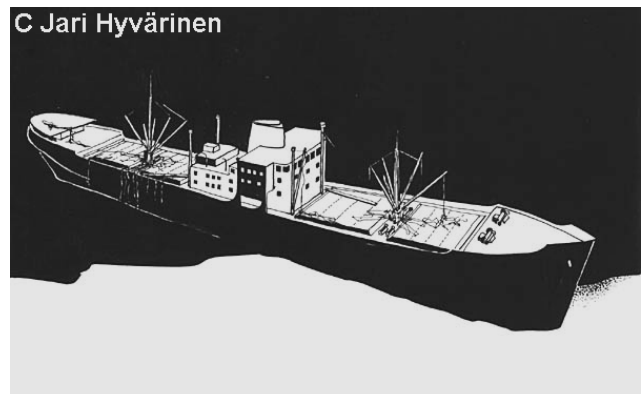
Saavuttuamme 130m pitkälle *Eiralle* havaitsimme siellä olevan sukellustukialuksen olevan lähdössä. Porukasta ei ollut tietoa sen enempää, mutta mielenkiintoinen yksityiskohta oli kannella olevat vapaasukeltajat, joita ei enemmin ollut tullut vastaan.

Kohteella jonka minimisyvyyden on 30m. Sukellussuunnitelmaksi sovittiin maksimiksi 40min dekot. Tämä siksi, että kaikilla oli sukellustietokoneet ja samat hengityskaasut.

Laskeuduimme köyttä pitkin alas, josta lähdettiin vasenta reunaa pitkin kiertämään kohdetta. Näkyvyys oli kannella aika huono, mutta saatiin kuitenkin hahmotettua hylky ja sen valtava koko. Loppuaika kierreltiin pitkin komentosiltaa ja sen eri tasoja. Pois lähtiessä vastaan tuli teekkarisukeltajien Hinkki –tukialus joka ohitettiin reipasta vauhtia ajaen.

Pullojen tankkaus suoritettiin maissa, jossa vietimme tarvittavan pinta-ajan ja suunnittelimme seuraavaa päivää. Pekan vaimo armahti kahta nälkäistä ja ruuatonta sukeltajaa tarjoamalla maittavan aterian koko porukalle.

Rannassa ollessa alkoi kypsä ajatus, jos sittenkin jatkettaisiin Markon kanssa kohti Kotkaa Tomin ja Jarmon seuraksi. Pekalla oli matkasuunnitelmissa, jotta he jatkavat perheen kanssa Turkuun, joten ”telttapojat” olisivat jääneet kahdestaan Hankoon. Parin soittelun jälkeen päätettiin, jotta *Eggo* jälkeen pakataan kampeet ja ajetaan Kotkaan yötä vasten.

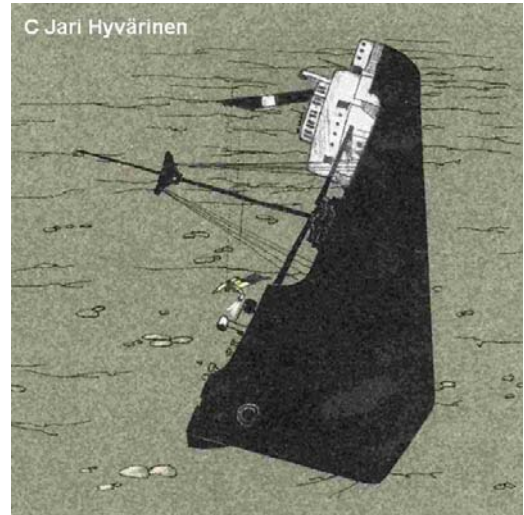

5.sukellus

Saavuttuamme kohteelle havaitsimme tukialus *Hinkin* olevan kohteella. Kysyimme ja saimme luvan kiinnittyä sen kylkeen. Heidän sukelluksensa oli aika loppusuoralla siinä vaiheessa.

Eiraa pienempi 47m pitkä *Eggo* sijaitsee lähellä veneväylää, jossa oli suhteellisen huono näkyvyys tai ainakin reissun huonoin. Hylky oli aika erikoinen sukeltaa 45 asteen kallistuksen takia, mutta mielenkiintoinen mahdollisuudesta päästä erilaisiin tiloihin ja huoneisiin joskin ahtaisiin. Pohjassa oleva hienojakoinen pöly oli pöllähdettyään läpi tunkematonta joten ”sisätiloihin” ei suuremmin ollut asiaa.

Sukelluksesta muodostui retken lyhin, koska hylky oli aika pieni ja näkyvyys rajallinen.

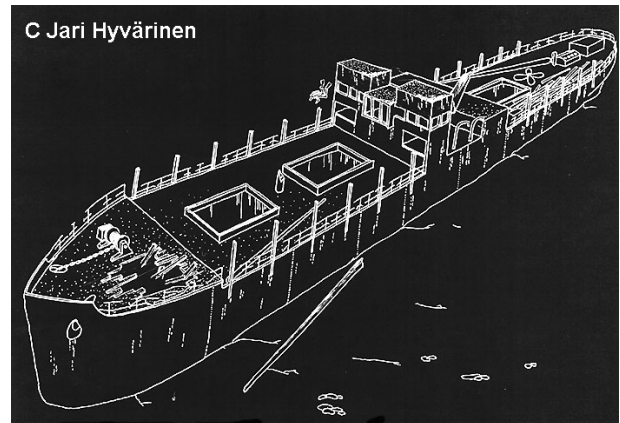
Rantaan päin matkalla meidät pysäytti merivartioston kumivene ja puhallutti. Vartijat olivat todella asiallisia, pysäyttivät koneet ja juteltiin niitä näitä. Onneksi kumppariin oli hankittu uusi sammutin ja kaikilla oli liivit koska veneen ja matkustajien kunto kiinnosti vartioita.

Kampeita kasatessa laitettiin Markon ja mun pullot täyttymään. Näin säästettiin aikaa ja vaivaa Kotkan päässä. Kaikki saatiin lähtö kuntoon ja istuttiin autossa klo.22:00. Matkalta soittelin kaverille Helsinkiin, pyysin lupaa jättää Näkki III sen pihaan ja majoitusta kahdelle. Kello oli jo niin paljon, että Kotkaan ajaminen olisi ollut turhaa ja päästiin nukkumaan parin huonon yön jälkeen kunnolla sisätiloihin.

Aamulla oli aikainen herätys klo. 07:00 ja aamutoimien jälkeen matkaan. Aikaa tuhraantui yllättävän paljon ja meillä alkoi olla kiire, koska Jarmon veneenpaikka piti luovuttaa klo:10:00. Ehdimme kuitenkin lopulta hyvin n.09:00 aikoihin Kotkaan ja aloitimme jälleen uuden retken.

6. sukellus

Matkattiin Kaunissaaren pohjoispäähän kohteena 60m pitkä *S/S Toras*. Hylky makasi hiekkapohjalla n.30 metrin syvyydessä, joka aiheutti hieman haittaa näkyvyydelle. Hylky oli aika ehjä, jossa oli mahdollisuus kiertää ja käydä hyllyn sisätiloissa. Kaikkiaan aika hyvä sukellus, mutta kylmä alkoi olla tosiasia, joten Marko luovutti 35min kohdalla. Minä ja Tomi jatkettiin Jarmon ”määrämät” 60min täyteen. Kampeet pois ja matkalla Punaparrat -saarten kupeeseen suoritettiin pullojen täyttö Jarmon hyvin varustetun veneen kompuralla.

7. sukellus

Jarmo oli hommannut merimuseon kautta luvat ja koordinaatit nimettömälle 40m pitkälle puuhyllylle, jota kutsutaan Punapartojen rahtiparkiksi. Hylky oli hampuköysi lastissa ollut puurakenteinen alus joka oli uponnut syystä tai toisesta. Luultavasti sen pohjatulppa oli irronnut. ☺

Mentiin Markon kanssa alas, josta lähdettiin kiertämään vasenta reunaa

perää kohti. Matkalla oli uskomaton määrä puutavaraa sekä lastina ollutta köyttä. Loistavana yksityiskohtana mielestäni oli keulan edessä pohjassa makaava ankkuri ja sen päällä oleva metallinen kirjoitus- ja koristekaiverruksin varustettu ”esine”. Kello näytti jo sen verran, että hylky oli pakko luovuttaa jälleen merelle ja jättää se rauhaan.

Tomi ja Jarmo olivat käynnistäneet ”Resbiraattorinsa” ja lähteneet pinnan alle myös. Hieman lyhyemmällä sukellusajalla he olivat miltei samalla hetkellä pinnalla kun me Markon kanssa saatiin kampeet laitettua pois tieltä.

Viimeinen yö oltiin Iso-Tammion linnakkeen laiturissa. Linnake oli Suomalaisten itäisin linnoitus sodan aikana ja paikalla olleen esitteen mukaan kokenut kovia taisteluja aikanaan. Iso-Tammio Kotkan edustalla on hatunnoston arvoinen paikka, ja todella hieno vierailukohde sukellusten lomassa.

Laiturissa oli myös kolme saksalaista purjealusta ja muuta porukkaa. Jarmo antoi aamulla sakuille reittiselostusta ja neuvoi hyviä satamia missä yöpyä.

Meidän ilta meni ruokaa ja juomaa nauttiessa. Aamulla aloitettiin kotimatka. Ennen sitä käytiin tutustumassa saarelle tehtyyn n.50m:ä pitkään tunneliin sekä 152mm:een rannikkotykkiin, joka yöllä suunnattiin varmuuden vuoksi uudelleen.

Kaiken kaikkiaan retki oli sen rankkuudesta huolimatta vaivansa arvoinen. Tuollaista Suomenlahden kolmen paikan turneeta harvemmin tulee suoritettua. Matkaan lähdettiin ”pioneeri” tunnelmissa. Periaatteena oli: ”Jotta mitä ei ole, sitä ei tarvita ja jos tarvitaan niin se hommataan!”

Kustannuksia tuli saman verran kuin isommalle porukallekin. Hommaa vaan oli monin verroin enemmän kuin, jos matkaan olisi lähtenyt 8 henkilöä. Laitettiin Tomin kanssa periaatteessa kaksi päivää laitteita kuntoon, hommattiin uutta ja korjattiin vanhaa.

Tämän retken kohteet valittiin lähtijöiden mukaan, joten kokemattomampien ei kannata säikähtää. Retki olisi suunniteltu silloinkin lähtijöiden mukaan.

Ensi vuonna lisää innokasta porukkaa matkaan

Kiitos retkeen osallistujille.

T:Mika Passi P1 ☺

Kuvat: Hylty.net Jari Hyvärinen luvalla

SULJETUN KIERRON LAITE CCR

